

IGUAL i PEIRÓ: Amb els 25 anys d' Alambor

text NATÀLIA SANZ fotos JESÚS MAESTRO

Amb l'edició d'una carpeta de poemes il·lustrats inicia l'associació cultural Alambor els actes commemoratius del seu 25 aniversari. El poeta Josep Igual i el pintor Fernando Peiró Coronado, s'han unit per oferir un projecte conjunt que, sota el títol de "Nocturn", reuneix l'obra d'aquests dos grans creadors benicarlandos. Va ser Igual el que va oferir a Peiró la possibilitat d'imaginar els seus versos. El pintor, no ho va dubtar. De l'esforç d'ambdós, han nascut cent carpetes, que Alambor ficarà a la venda per 200 euros, en els quals l'originalitat i la qualitat es fan paleses.

Tant s'ha acaronat l'edició, que cadascun dels exemplars estan personalitzats. A més de la signatura autògrafa i original dels dos autors, Peiró les ha revisat, corregit i millorat. Així, sobre les imatges ja impreses mitjançant reproduccions electrogràfiques, el pintor ha afegit teixtures, que enriqueixen i amplien la primera versió que havia preparat de les il·lustracions.

L'edició d'aquesta singular carpeta, no és l'únic acte que Alambor prepara para commemorar el seu aniversari. Altre llibre, que arreplegarà la història de l'associació i dels seus prestigiosos premis, veurà prompte la llum. A més, ja es treballa en una nova edició dels Alambor, aquells que tant renom han donat a l'entitat i que "han patit un parèntesi durant aquests anys". Ramón París, al capdavant de la junta directiva, anunciava que ja s'han iniciat converses amb diferents entitats "públiques i privades" per a cercar la dotació econòmica dels premis. París, assegurava que es crearà un "nou model, perquè volem prevaldre la qualitat i cal dotar-los d'una manera digna". Cal recordar que en els últims anys, i amb l'únic finançament del consistori benicarlando, la gratificació econòmica que comportava el guardó era minsa, i que en diverses ocasions els premis van haver-se de declarar deserts.

Número 604-5 octubre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XIII

la veu

de Benicarló

JA SOM BIC'S!

Bé d'Interès Cultural

Llàstima que abans del bolígraf passaren la goma d'esborrar per la Casa del Far, la casa dels Creixell, les casetes de Volta del Marqués, el jardí de la fàbrica de Fontcuberta ...

IGUAL i PEIRÓ: Amb els 25 anys d' Alambor
Benicarló no pagarà els endarreriments a les treballadores del Geriàtric

JA SOM BIC'S

Bé d'Interès Cultural Valencià és aquell que, pels seus singulars característiques i rellevància pel patrimoni cultural, són objecte de les especials mesures de protecció, divulgació i foment que deriven de la seua declaració com a tals. El consell, reunit en sessió plenària el passat 28 de setembre, va declarar 41 immobles i conjunts històrics com BIC.

text REDACCIÓ

Entre ells, l'antic convent de San Francesc, la Casa del Marquès de Benicarló i el conjunt històric-artístic del carrer de Sant Joaquim. Tots ells, duien més de 20 anys amb l'expedient iniciat, sense que l'administració autonòmica els haguera resolt. Amb la declaració massiva realitzada pel consell, se salda un deute històric amb el nostre patrimoni, però també s'inicia un camí diferent per a aquests monuments, els pocs que ens queden d'un passat gloriós.

En teoria, la declaració suposa un arma per a protegir-los i impedir la seua destrucció, així com intervencions que modifiquen el seu aspecte original, aquell que ens parla d'altres èpoques i que ens revela la forma de vida i de pensar dels nostres avantpassats. Amb la declaració BIC, els benicarlandos podem reclamar que no es destrosse el llegat històric que ha arribat fins als nostres dies. Conselleria, obligarà al consistori a adoptar unes mesures de protecció especials per als monuments o conjunts declarats. La pilota de la protecció, està ara en la teulada del consistori.

EL QUE DIU LA LLEI

La Llei de Patrimoni Valencià marca els termes de protecció i les mesures d'actuació que han d'adoptar els propietaris dels monuments declarats. En el cas de la Casa del Marquès, és la immobiliària que l'ha adquirit qui haurà de fer-se càrrec dels tràmits, però per al convent i el carrer de Sant Joaquim, l'ajuntament està obligat a complir una sèrie de tràmits. La declaració de l'expedient, determina per al consistori l'obligació d'aprovar provisionalment un Pla Especial de protecció del bé i remetre'l a l'òrgan urbanístic competent per a la seua aprovació definitiva, en el termini d'un

EL JUVENIL DEL BENICARLO ES RECUPERA

text REDACCIÓ

Dues victòries seguides del Juvenil han dissipat els dubtes que van poder aparèixer després del desastre de la 1ª jornada contra l'Almassora. Després de derrotar al Tonín "B" a domicili per 0-1 (gol de Guillermo en el 81'), els d'Àngel Portilla van confirmar la seua recuperació guanyant al Alquerías per 2-0, en un partit en el que van haver d'esforçar-se al màxim davant un equip molt ordenat tàcticament i dur i sòlid en defensa.

La primera part va ser dolenta de solemnitat, amb els visitants una miqueta contemporitzadors i un Benicarló excessivament nerviós, que no es va anar al vestuari amb desavantatge en el marcador gràcies a l'extraordinària actuació de Castañeda. Una sola ocasió de gol para Guaje, que sol davant el porter va intentar una vaselina que no li va sortir, va ser tot el bagatge ofensiu

dels —aquesta vegada sí- rojillos. Però després del descans, el panorama va canviar radicalment, el Benicarló va ser altre bé distint i va passar a dominar totalment el partit, amb Hèctor manant absolutament en defensa, Jaime lluint fora mida en el centre del camp i Albert en estat de gràcia en atac, durant la primera mitja hora d'aquest segon temps tan sols va haver un equip en el camp. Als dos minuts Albert va avançar als seus després de culminar amb una gran jugada personal una excel·lent passada d'Àvila des de 50 metres i va reafirmar el seu gran moment de forma al quart d' hora de la represa, després d'anar-se'n de tots els defensors i deixar-li una fantàstica passada de gol a Johan, que li seguia en la brillant acció. Amb el 2-0, els benicarlandos es van relaxar i els de La Plana van tenir algunes ocasions, totes desbaratades per la defensa local. Al final van aparèixer les brusquedats i el col·legiat Óscar Monfort va fer bé tallant-les d'arrel amb l'expulsió d'un jugador visitant.

El Benicarló ONDA URBANA es va quedar sense premi

text i fotos Benicarló FS

El conjunt de Miki es va quedar sense sumar els tres punts del derbi, que es va dur Platges de Castelló en l'últim minut de partit (2-3). Després d'aquesta ensopagada, els benicarlandos se situen de nou en la 11ª posició de la taula. El pròxim partit de lliga serà davant l'Interviú Fadesa en la 4ª jornada de lliga.

Amb un ple absolut i una afició bolcada en el seu equip, els caduferos van saltar a la pista amb ganes d'endur-se la victòria. La primera ocasió del partit la va tenir André, però el porter del Benicarló ONDA URBANA, Leandro, ho va impedir. Els dos equips eren conscients del que es jugaven i lluitaven per endur-se els tres punts. Valença i Parrel, amb diversos tirs, treien de polleguera a Sergio. El primer gol de la trobada va arribar en el minut 17. Leandro va avançar la seua posició en la pista i Dani Salgado ho va aprofitar per a al moment menys pensat, enviar el baló a porteria i posar el 0-1 en el marcador. El conjunt cadufero no es va vindre baix i ho

seguia intentant, fins que mancant 1 segon per a concloure la primera meitat, Isco, després d'un servei de cantó, aprofitava diversos rebots per a empatar el partit i deslligava l'eufòria entre els afeccionats. Era el 1-1, resultat amb el qual es va arribar al descans. En la represa, els benicarlandos van tenir diverses ocasions, però no seria fins al minut 26 que David posava el 2-1 en l'electrònica. El gol de l'empat va arribar en el minut 34, gràcies a una jugada que Pablo va assolir materialitzar. Quan tot semblava que finalitzaria en un empat. Dani Salgado va saber aprofitar una contra del seu equip per a establir el definitiu 2-3 en el marcador, mancant 1 minut per a concloure la trobada. En la compareixença en roda de premsa, després de finalitzar el partit, Miki, tècnic del Benicarló ONDA URBANA, assegurava que "ha estat un partit molt igualat. Els menuts detalls ens han fet perdre la trobada. Cal felicitar al rival perquè ha fet el seu partit". El pròxim partit de lliga, serà el dissabte 6 d'octubre davant l'Interviú Fadesa, en el pavelló Caixa Madrid d'Alcalá d'Henares (18.30 hores).

NO ANEM BÉ

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta vegada la meua soberana droperia ha jugat al meu favor. Potser algú es preguntarà a què ve aquesta soberana bajanada només començar, o potser ningú no farà cas. Però com que qui escriu i qui ha de passar comptes amb l'amo sóc jo, tant em fa. Per què he dit això del començament? Segurament si diumenge passat, en arribar a casa, m'hagués posat a escriure, ara estaria més prop de Carabanchel que de la meua cadira, perquè l'espectacle que vaig viure va ser moderadament impresentable i rotundament desmesurat. Ara, després de transcorregudes vint-i-quatre hores dels fets, estic més calmat i puc vore les coses amb més calma i assossegament. Ací va l'explicació. Pel que vaig comprendre, en acabar el partit, el pare d'un jugador local es va apropar al nostre particular túnel de vestidors per tal de fer-li comprendre a l'àrbitre que no compartia el seu criteri d'interpretar el reglament, amb alguna que altre floritura pròpia del moment i de la sang calenta. Es veu que en cap moment es va arribar a produir el contacte físic perquè una tanca protegeix el recinte. Però vet ací que a un dels dos representats de la llei i l'ordre que hi havia al lloc dels fets li va semblar que aquesta persona va ultrapassar els límits d'allò que la seua moralitat considerava fora de mida. Un representant de la benemèrita institució fundada pel Duque de Ahumada va fer que l'acompanyara al seu cotxe patrulla per tal d'entregar-li un paper de color rosa que va omplir a consciència. Ara podria començar a descriure l'actitud de l'agent, la forma d'actuar i el seu posat. Però no ho faré. Qui açò llija s'ho podrà imaginar. Segons que em van dir es tractava d'una sanció administrativa que podria costar gairebé tres mil euros. No sé si fer cap comentari al respecte, perquè m'adono que em començo a calfar i serà millor no continuar. No sé què li

L'espectacle que vaig viure va ser moderadament impresentable i rotundament desmesurat...

Canviant d'assumpte, però no d'escenari, em va semblar molt graciós que el meu amic Gregorio Segarra, després de la dedicatòria del darrer partit, fera un rítmic sorollet amb un artefacte compost per dues mans de plàstic que sonaven cada vegada que Julbe verificava una errada. Es van sentir moltes vegades, cosa que fa pensar que potser tinga alguna raó quan diu que quan juga el davanter centre ara reconvertit a interior punta o alguna cosa així, el CDB només té deu jugadors damunt de la gespa. Tant va tocar les castanyetes, que fins i tot el nostre

porter va posar de manifest la seua queixa pel repetit soroll, però Boleo, que sempre té la pistola carregada, li va dir que la seua feina estava dins del camp i ni fora. I va callar.

Ara em pregunto si val la pena que conte alguna cosa del penós partit que vam vore diumenge passat. A la primera part els d'Almenara ens haurien pogut marcar, sense exagerar, tres gols més damunt dels dos que van entrar. Vam donar una imatge lamentable, indigna d'un equip que vol estar dalt. Però la màxima sorpresa la vaig tindre en vore que dins l'onze inicial només jugava un xicot del poble, Víctor Esbrí, que va fer un gran partit. No sé els motius d'aquesta circumstància. Suposo que lesions, sancions, viatges, batejos, absències als entrenaments... Malgrat tot, estic segur que a la plantilla hi ha jugadors del poble millors que alguns dels que van jugar diumenge. Òbviament a la segona part, i amb zero a dos, els forasters es van tancar i els nostres van tindre més oportunitats, fruit de les quals va arribar el gol. El Benicarló va vore com li expulsaven dos jugadors de camp (roja directa a un per falta de picardia, i doble amonestació a un altre) i vam acabar el partit amb nou, amb la qual cosa la remuntada semblava inabastable, com així va ser. Una altra vegada cap a casa amb el cap catxo i una sensació d'impotència difícil d'explicar. Ja amb el temps esgotat, els d'Almenara ens van clavar la definitiva puntilla i l'1 a 3 final va ser, si més no, just.

El proper diumenge a les onze i mitja del matí, els nostres s'han de veure les cares amb els simpàtics jugadors del San Pedro "A". Vist el que va passar aquest passat diumenge, no sóc capaç de vaticinar res. Suposo que ens tornarem a trobar amb Pepe Palatsí, l'incombustible entrenador barraquero, catedràtic del catenaccio i màster en aparcar autocars davant la pròpia porteria. Ja informaré puntualment del que podré esbrinar d'ací i d'allà, perquè no hi penso anar.

"La declaració de BIC per alguns dels nostres monuments, hauria de comportar un augment de la sensibilitat dels nostres governants"

ve de la pàgina anterior

any des de la publicació de la declaració. Aquesta aprovació haurà de contar amb un informe previ favorable de la Conselleria de Cultura.

D'altra banda, conselleria ha d'emetre, en el termini de tres mesos des de la declaració, un informe vinculant sobre les llicències o els seus efectes, i les actuacions urbanístiques en curs les obres del qual pogueren suspendre's per afectar al Bé declarat. Si com a conseqüència d'aquest apartat de la llei l'ajuntament haguera de suspendre alguna obra en curs, seria la conselleria qui es farà càrrec de la indemnització al constructor. En l'actualitat, en el carrer Sant Joaquim s'estan realitzant dues actuacions urbanístiques, que ara haurien de revisar-se. També la revisió del PGOU que en aquests moments està portant a terme el consistori, haurà d'incloure aquesta nova realitat. Fins a ara, i malgrat que la incoació de l'expedient duu amb si certes mesures de protecció, aquestes encara no s'havien arreglat en el document.

Altres punts a tenir en compte és el règim de visites. Els propietaris d'un immoble declarat, estan obligats per llei, a establir un règim de visites públiques al monument, almenys durant quatre dies al mes. Pel que sembla, els benicarlondos ja podrem visitar l'interior de la Casa del Marquès.

Però la declaració dels béns, no només comporta obligacions, sinó que també té beneficis. La Generalitat Valenciana, segons sostenen la Llei, promourà la conservació del patrimoni cultural valencià mitjançant la concessió d'ajudes, a càrrec del seu pressupost. Serà el consistori qui haurà de sol·licitar les ajudes per a conservar el seu patrimoni una vegada aquestes siguen convocades per l'administració autonòmica.

La declaració de BIC per alguns dels nostres monuments, hauria de comportar un augment de la sensibilitat dels nostres governants

cap a la conservació del poc patrimoni històric que ens queda. La Veu, no es cansarà de cridar l'atenció sobre les agressions que aquests pateixen diàriament. I l'estat que es troba el carrer de Sant Joaquim, que denunciem en portada, hauria de ser un toc d'atenció. I no ens val l'excusa que s'estan fent obres. Hi ha qui ha demostrat que es poden fer amb molta més sensibilitat.

LA CASA DEL MARQUÈS DE BENICARLÓ.

La Casa del Marquès de Benicarló és un palauet que es troba enclavat en el centre del nucli urbà, quasi al costat de l'Església de San Bartomeu i molt proper a l'Ajuntament. Al llarg del temps la casa ha tingut diversos noms, atenant sempre a la propietat de cada moment. I així va ser "Casa dels Miquel", cognom del primer propietari, qui la va reformar deixant-la tal com avui pot veure's. Inicialment era d'estil gòtic quan, propietat de l'Ordre de Montesa i Sant Jordi de Alfama, constituïa la seu de la seua Comendador. Però quan aquest càrrec deixa de ser executiu per a convertir-se en honorífic, es tanca i comença llavors una progressiu deteriorament que acaba en ruïna. En ple segle XVIII l'Ordre de Montesa va tenir necessitat de comprar un magatzem i lagars. Assabentat d'això Don Joaquín Miquel va oferir al

Comendador la possibilitat d'una permuta, donant ell aqueixes instal·lacions a canvi de la casa.

La seua construcció, tal com la coneixem avui dia, data del segle XVIII i constitueix un dels exemples més bells de l'arquitectura barroca valenciana. Es tracta d'un edifici exempt per tres de les seues façanes al que s'accedeix per una portada amb llinda coronada per l'escut amb les armes de Miquel, Lluís i Polo. La façana descobreix l'habitual jerarquia interior d'aquest tipus d'edificis, amb planta baixa, entresòl, pis principal i altre més amb buits ovalats. Els del pis principal presenten ampits sustentats per tornapunes, destacant el central per la seua forma. Una gran entrada rep al visitant i li condueix fins a la doble escalinata de fusta per la qual s'accedeix als pisos superiors.

En una de les estades és on es conserva la magnífica cuina de rajoles alcorines del segle XVIII, exemple en molts llibres dels models de l'època. Les escenes representen una cuina en la qual apareixen en una dels panells els criats realitzant la matança d'animals. Una altra de les escenes mostra l'especejament per al cuinat i en la resta es pot veure a criats

ve de la p gina anterior

portant postres típiques de l'època com les famoses 'puntes de diamante', unes postres àrabs que encara en els nostres dies es consumeix en determinades zones de la geografia valenciana. La qualitat de les peces és indiscutible i mostren un catàleg d'indumentària, etnologia i cuina de l'època sense necessitat d'acudir a interpretacions.

El nom de Casa del Marquès, comença a popularitzar-se a partir principis del segle XX. Na Maria dels Angeles Miquel, es casà amb Don Joan Pérez- San Millán i Gutiérrez, naixent d'aquesta unió Don Joan Pérez San Millán i Miquel, que seria Enginyer de Camins Canals i Ports, a més de Gentilhome de La seua Majestat, i Senador del Regne, i a qui l'any 1905 el Rei Alfons XIII va atorgar el títol de Marquès de Benicarló.

EL CONVENT DE SANT FRANCESC

La Història del Convent de Sant Francesc de Benicarló es remunta al 1.578, quan el provincial Fra Cristóbal de la Plaça el va fundar. Amb anterioritat, en el mateix segle XVI, una comunitat de monjos franciscans alcantarins ja s'havia establert a Benicarló. Emplaçat prop de l'antic portal de Càlig, en aquella època es trobava situat extramurs de la població. A causa de les successives intervencions, l'edifici que avui s'observa és del segle XVIII (1791 data inscrita en la façana). Sembla ser que el convent amb les seues dependències i l'hort va ocupar una superfície aproximada als 2000 m2.

L'organització del convent gira entorn a un claustre de menudes dimensions estant en un dels seus costats l'església. Les dependències conventuals com la cuina, refetor, cel·les, tallers, etc., es desenvolupaven en dues edificacions de planta rectangular i tres pisos, que s'articulen perpendicularment. Els forjats de les diferents plantes són de bigues de fusta i bovedilles. La coberta exterior és de teula àrab. La fàbrica del conjunt és de maçoneria

Un dels últims vestígis de la muralla que també va desaparèixer

sense concertar, presa i revocada amb morter de calç. Els cantons estan reforçades amb carreus de pedra calcària. El claustre a excepció de la resta del conjunt aquesta realitzat en rajola, i aquesta cobert per volta d'aresta, té tres arcs de mig punt per costat.

Cal destacar del conjunt l'església d'una sola nau dividida en quatre trams per arcs fajons, i coberta per volta de canó; la capçalera de l'església és pentagonal a l'interior, mentre que a l'exterior és plana, i cobreix amb volta de creueria. Flanquejant la nau es troben les capelles laterals comunicades entre si, estan cobertes per volta de canó i d'arestes, dues d'elles cobreixen amb cúpules semiesfèriques. La façana de l'església s'orienta cap al sud-est als peus de la mateixa, és d'estil barroc.

És mixtilínia en la seua rematada, amb òculs i porta amb llinda. En el centre de la rematada hi ha una espadanya d'un sol cos realitzada en cadirat, als costats es troben piràmides i boles.

Durant la Guerra de la Independència, les tropes napoleòniques van fortificar el convent i a conseqüència de la Desamortització de Mendizábal, en 1.837, l'ordre desapareix definitivament de Benicarló. El convent passa llavors a ser propietat del consistori, que el destina a Escoles Públiques fins a principis del segle XX. La Guàrdia Civil ho va transformar en caserna posteriorment fins a 1.973. No serà fins el 1.999 quan el consistori decideix recuperar l'edifici i rehabilitar-lo amb destinació a crear un centre cultural en ell.

Primer partit de lliga el jugat este cap de setmana en el poliesportiu peniscolà

text REDACCIÓ

CH PENÍSCOLA-Maestrat - 31 C Bm PUERTO SAGUNTO - 30

Aquesta temporada s'estrenava categoria dins de la segona autonòmica, el grup PREFERENT que es compon dels millors equips de la segona. I molt bon inici dels peniscolans que amb aquesta victòria guanyen en moral per aïls propers compromisos.

Durant la primera part el Peníscola va fer un gran joc en atac, donant-li molta mobilitat a la pilota i amb un joc molt ràpid tant en primera com en segona línia. Amb un gran encert en els llançaments des dels extrems i amb un Puerto espectacular en la porteria. Això va permetre als locals guanyar distància en el marcador. La primera part va acabar amb un clar 19-15. La defensa va funcionar fins que ens van aguantar les forces.

En la segona part els del Puerto van eixir molt mes

forts i motivats. Aquesta situació els va permetre retallar distàncies fins col·locar-se a un gol. Els locals van apretar les dents i amb una bona reacció van aconseguir distanciar-se de nou a falta de 15 minuts per al final. Però l'esforç havia estat massa gran i les forces minvaven. Els visitants van anar guanyant terreny i aconseguen empatar a falta de 2 minuts. Una exclusió al no 9 visitant a falta d'un minut per al final i un temps mort demanat pel tècnic local ens va permetre marcar i recuperar una pilota. 30 segons faltaven, un gol d'avantatge i possessió de pilota. Defensa individual dels valencians per tota la pista, desmarc de Guillermo que rep lliure de marca i anota. Dos dalt. Treu ràpid el Puerto i marca. Final del partit i gran victòria per la mínima dedicada a l'afició que va presenciar el partit.

Pel CH PENISCOLÁ van jugar Puerto en la porteria, Mixel (4), Irigaray (6), Pau, Guillermo (3), Àngel (3), Fede (2), Raúl (3), David, Marko (7) i Davor (3)

La dolçaina i el tabal a escena

La Colla de Dolçainers de Benicarló com cada any ha obert el termini de matriculació per a l'Escola de Dolçaina i Tabalet. Tot aquell que estiga interessat pel local annex a l'Auditori Municipal, en dijous i divendres, a partir del dia 4 de 20 a 22 hores. Al mateix temps la Colla comunica que ha recopilat la música tradicional de Benicarló arrançant-la per a interpretar-la amb dolçaina i tabalet.

INDIGNAT?

El govern del sr. Camps ha fet saber *urbi et orbe* que està "molt indignat". Per què? Perquè el posen en evidència, ara en l'exposició de l'Institut d'Estudis Catalans, a l'edifici del rectorat de la Universitat de València. I és que el títol de l'esdeveniment és "Un segle de cultura i ciència als Països Catalans" *Vade retro!* L'excusa és la referència als "Països Catalans" i ja ens dirà el sr. Camps com cal anomenar als territoris que parlem la mateixa llengua. Perquè nosaltres no ens indignem pel mot de "*Païses de habla hispana*". Natural, com cal. Aleshores el sr. Camps hauria de deixar de fer l'hipòcrita. O pot ser el que li cou és que altres -forasters vindran...- se n'ocupen de la cultura i de la ciència dels valencians, mentre ell les menysprea olímpicament -especialment la llengua- i no viu més que per promoure els negocis immobiliaris depredadors del territori, *l'America's cup* i la Fórmula 1? Ja està bé de fer electoralisme barroer, des del les institucions i les plataformes oficials, que paguem els contribuents. Això sí que és indignant.

Marc Antoni Adell

Renfe i Adif impedeixen pujar al tren a una veïna de Benicarló disminuïda Els ajuntaments del Maestrat reivindicaran millors comunicacions fèrries

text JORDI MAURA

Els treballadors no li van instal·lar la rampa per a accedir al convoy "perquè l'estació de Benicarló no està adaptada". El PP del Maestrat reclama ara la millora de les comunicacions amb València

La situació d'abandó per part de Renfe i Adif de l'estació de Benicarló comença a afectar ja als seus usuaris. Rosana Sánchez encarna l'últim dels vergonyosos casos que el enquilosament administratiu acaba perjudicant a un ciutadà, si escau amb problemes de mobilitat. Aquesta veïna de Benicarló, que es mou amb l'ajuda d'una cadira de rodes, es va trobar abandonada en plena estació de València amb la seva filla de 10 anys al no permetre-li els treballadors d'Adif accedir a un tren amb destinació a Benicarló "al no disposar de rampes l'estació de Benicarló", una estació que figura catalogada com "no adaptada".

Això va condemnar a aquesta dona a haver de quedar-se a València i buscar una manera alternativa de desplaçar-se. La dona va adduir que a Benicarló s'encarregarien de baixar-la a pols des del vagó i posteriorment traslladar-la d'una andana a un altra pel túnel subterrani amb escales, cosa que l'empresa va rebutjar. "Ni tan sols signant-los la renúncia davant qualsevol responsabilitat", va explicar aquesta resident de Benicarló amb mobilitat reduïda. Aquesta usuària va plantejar una reclamació en l'estació de València.

Adif i Renfe han retallat, en una normativa i Guia de Serveis Ferroviaris per a Persones amb Mobilitat Reduïda (PMR), a un centenar les estacions i convoyos adaptats, el que restringeix seriosament la mobilitat dels discapacitats amb residència en la resta de ciutats, però existeix la voluntat d'incrementar l'assistència a aquests passatgers. "Ja no podem accedir al servei de trens si no és posant en un compromís al cap d'estació. Abans havien ardit, ara ja no tenim dret a viatjar", va denunciar. A més Adif exigeix als usuaris que vulguin viatjar a sol·licitar-lo amb una antelació mínima de 48 hores o a acudir a agències de viatge. "El telefonista ens nega un bitllet perquè l'estació de Benicarló no és accessible", lamenta aquesta afectada. Finalment va destacar, mostrant-se molt molesta, que "tenim una magnífica rampa d'accés a l'estació, uns banys adaptats, però quan arribes a l'andana et queden dues opcions: o veure'ls passar o llençar-te a la via".

Resposta de Adif

L'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (Adif) va lamentar la situació d'aquesta usuària i va recordar l'existència d'una normativa-conveni signat entre Renfe, Adif, la Fundació Once i Fermi para assolir que un viatger amb discapacitat que tingui dificultats en el seu desplaçament, pugui realitzar el seu viatge amb tren, atès des de l'estació d'origen fins a l'estació de destinació.

José López, portaveu oficial de Adif a València, va avançar que està previst que el pròxim any s'instal·lin ascensors en les estacions de Benicarló-Peníscola i Vinaròs i que és ferma la voluntat d'anar normalitzant i millorant el nombre de trens i estacions accessibles. "La norma ha clarificat i regulat el trasllat de persones amb discapacitat on abans havia unes pràctiques que podien tenir conseqüències molt greus per a persones de bona voluntat no professionals que ajudaven a pujar o baixar persones d'un tren amb cadires de rodes. Com en qualsevol norma poden haver discussions, però s'ha clarificat aquest tema amb trens adaptats per a ells", va afegir López.

El PP demana trens

Distints càrrecs del PP del Maestrat, edils i alcaldes de Benicarló, Vinaròs i Peníscola principalment van reclamar ahir un servei de trens digne per a la comarca. Segons l'edil del PP Lluís Gandía "el nord és el gran oblidat de l'administració central". Al seu judici el diumenge es va poder evidenciar com, a la tarda, tan sols tres vagons van partir de Vinaròs per a dur a tots els estudiants de la comarca a les universitats de Castelló i València, una situació que va titllar de "tercermundista". Per la seva banda l'alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, va recordar que Peníscola compta amb un milió i mig de pernoctacions pel que va defensar que l'estació de Benicarló-Peníscola compte amb Euromed. "Les comunicacions estan igual que fa 10 o 15 anys i això s'ha de denunciar perquè és inconcebible i molt important per al turisme i l'economia", va abundar.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va responsabilitzar d'aquesta situació a PSOE però també al PP, que "han incomplert les seves promeses i han deixat una estació tercermundista". Finalment es va mostrar favorable també a estendre les crítiques i peticions al govern valencià perquè estengui la xarxa de rodalia fins al Maestrat "perquè les comunicacions entre Castelló i València són excel·lents i aquí som un punt negre".

NIT AMB LA DHARMA

text JOSEP IGUAL

Un correfoc popular precedeix l'actuació. Precisament, els grallers que acolorixen l'endimoniada cercavila toquen una de les peces més populars de la Dharma. Josep Fortuny, bateria de l'històric grup, s'ho mira amb la petita mirada miop refugida rere uns vidres gruixuts. Han caigut aquelles cabelleres fins al muscle de finals dels setanta, i la cendra del tango ha guanyat la partida.

Li faig saber com els seus primers treballs, aquella expansiva ona laietana, havien posat ungüents excitants a la nostra assedegada curiositat adolescent, com havien condicionat i orientat els primers passos amb els sons i les paraules. Li explico com m'agradaven els textos surrealistes i denunciants, a parts iguals, que hi posava a les caràtules dels vells discs de vinil. Comentem el panorama escanyolit de renúncies i derrotes que ens ha quedat després de tots aquells somnis elèctrics i llibertaris. De les conxorxes que ens van deixant amb l'aigua al coll. Ho comentem mentre uns teloners del terreny, descafeïnats, versionen temes anglosaxons.

Quan surten a tocar fan un tema de la seua òpera prima, "Diumenge", on feien cas de les prèdiques fusionàries d'en Miles Davis. Sóc en un lateral de l'escenari. Quan enllesteixen l'entrada, Josep m'aixeca un polse còmplice. És en plena forma i segueix tocant la bateria amb netedat i eficiència. Jo sóc mig colpit per una aguda barreja intermitent de melangia i rampells vitals. La resta del concert repassa totes les etapes de la Companyia Elèctrica Dharma. Joan, el de la tenora, segueix saltironejant com sempre i emitint aquelles reverberants notes orgàniques; la germana petita, incorporada més tard, fa sonar un piano elèctric amb vernissos setaners. Carles Vidal, el baixista de sempre, fa unes burrades virtuoses com qui es menja un préssec; i el nou guitarrista, que ocupa el lloc del malaguanyat Esteve, s'acobla perfectament a l'emulsió general, modernitzant discretament en

Quadern Ondulant

els sons el llegat sonor del seu brillant antecessor. Feia temps que no gaudíem un directe tan enèrgic i alhora ric en matisos.

El públic que els segueix representa tres generacions. Haurà estat una lluita èpica resistir aquests trenta anys vertebrant els concerts, fonamentalment, amb peces instrumentals que es gronxen entre els gèneres més creatius del jazz i el rock, en un país de pèssima formació musical, i amb els senders del circuit de la nostrada música en viu pràcticament esborrats. També haurà estat ben fotut remuntar el buit que deixà el guitarrista i compositor principal de la banda, l'Esteve Fortuny. Però se n'han sortit. Encara deixen, malgrat tot, la rodera en els camins del país, i l'admiració en festivals internacionals; i encara van creixent i investigant, sense deixar de ser fidels a ells mateixos i al que representen.

En algun segment del concert, Josep abandona la bateria i recita al micròfon central algun dels seus poemes en prosa, ara encara més furgadors en les sinistres hipocresies de tants i tantes coses.

M'acomio dels Fortuny. No goso preguntar-los si se'n tornen a la mancomunada masia gironina de fa anys. Per discreció, evidentment, i per no rebre alguna resposta previsiblement trista. A la paradeta del grup compro novament "Diumenge". Ara, en compacte. El vinil es degué perdre en alguna estació de les primeres volades.

Pepa Sanz exposa en el Mucbe la seva obra gràfica

text JORDI MAURA

El Mucbe acull aquests dies l'obra de l'artista descendent de Xert, Pepa Sanz.

L'artista, nascuda a València, forma part del Patronat Pro-restauració de l'Església Vella de Xert, temple per

al qual va realitzar el Via Crucis amb la tècnica del "socarrat" i un baptisme de Crist. L'artista va aconseguir el premi d'arts plàstiques "Artur Simó" patrocinat per l'Ajuntament de Silla en 2003.

Ha exposat en centres culturals de la comarca i sales d'exposicions a València, Vinaròs, Meliana, Ulldecona, Peníscola i Catí.

LA CATEDRAL DE TORTOSA: UNA JOIA DEL GÒTIC

Llibres

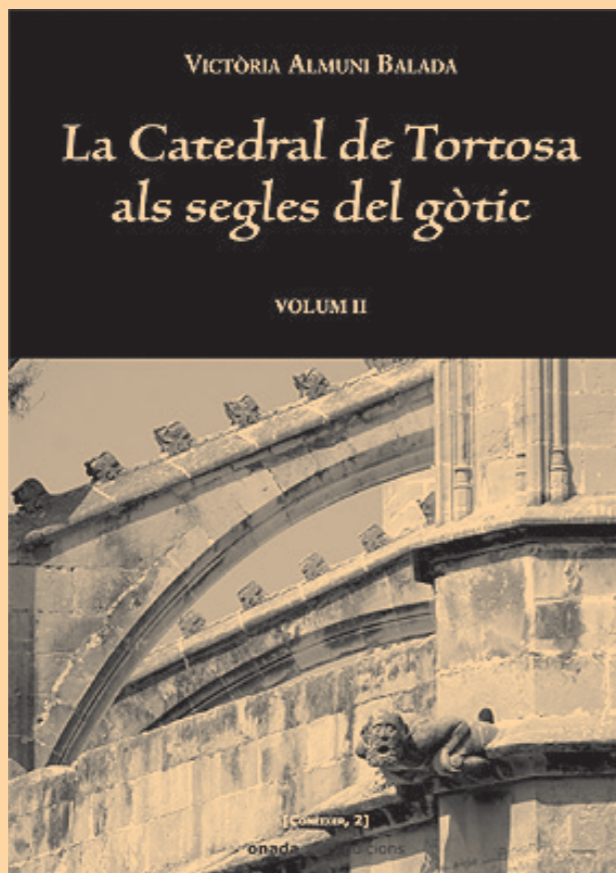
text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

VICTÒRIA ALMUNI BALADA.
La catedral de Tortosa als segles del gòtic.
Benicarló
Onada edicions. 2007.
2 VOLUMS.

L'autora d'aquest llibre Victòria Almuni és doctora en història de l'art per la Universitat de Barcelona i compagina la tasca com a professora d'ensenyament secundari amb la recerca i la divulgació de la història i el patrimoni de les Terres de l'Ebre i les del nord del País Valencià. Aquest llibre és fruit del treball d'investigació per a redactar la seua tesi doctoral, que va començar l'any 1986 i va llegir el 2003.

El primer volum consta de tres grans apartats, en el primer se'ns parla de la definició del projecte edilici i la concreció del model. La primera pedra de la catedral de Santa Maria de Tortosa va ser col·locada el 21 de maig de 1347, en temps del bisbe Bernat Oliver, el projecte es va començar a gestar l'any 1300 i el primer mestre piquer va ser Bernat Dalguaire de la vila d'Horta de Sant Joan, al llarg d'aquest apartat se'ns informa de manera exhaustiva de les vicissituds de la construcció de la catedral durant els segles XIV i XV.

El segon apartat tracta dels edificis de la canònica baixmedieval i del seu entorn urbà més immediat, exposen una completa visió històrica, documental i analítica, de la complexitat del conjunt catedralici, al mateix temps que va ocupant-se del desenvolupament constructiu del temple. El tercer apartat és un capítol dedicat als artífexs de l'obra arquitectònica; els mestres majors, els picapedrers i la col·laboració de professionals externs a la fàbrica del temple.

Té especial rellevància en l'obra les relacions entre el bisbat de Tortosa i diversos centres artístics de la corona catalanoaragonesa, en la primera meitat del s.XIV la relació és especialment estreta amb l'escola de Lleida, després de un període en què les obres resten parades, arriba el bisbe Guillem de Torrelles procedent de Barcelona i es reprenen l'any 1375, el mestre barceloní Bernat

Roca, sembla que tria com a nou mestre de fàbrica l'arquitecte valencià Andreu Julià, de gran renom en aquell temps, i que probablement aporta al projecte catedralici la presència d'un cimbori, al creuer, a la manera de la seu valenciana. La direcció de les obres pel mestre barceloní Pere Moragues és determinant per a l'estat actual de la capçalera de la seu tortosina ell contractà els millors professionals de la construcció de l'àmbit barceloní i convertí el temple tortosí en una de les obres més destacades del gòtic meridional. A la seua mort i fins a finals del segle es comptarà amb diferents mestres, la majoria valencians, com

ara Pasqual Xulbi i el seu fil Joan, Pere Compte i Antoni Queralt.

L'estudi de la catedral de Tortosa es completa amb un segon volum on trobem diverses taules que ens donen a conèixer el jornal dels diversos treballadors que van participar en la seua construcció, el nom dels professionals que hi intervingueren, les donacions que es realitzaren o les propietats de l'església, així com documentació diversa i un annex finals amb plànols i fotografies.

L'obra de Victòria Almuni és un estudi monumental i necessari per a donar a conèixer un temple que és una de les joies del gòtic del sud d'Europa, dissortadament no tan conegut com caldria.

La Unió-Coag denuncia un estancament de la campanya citrícola amb escasses compres en el camp

text UNIO-COAG

La Unió-Coag denuncia que es detecta en l'actualitat un preocupant estancament de la campanya citrícola a l'existir molt pocs tractes en el camp. De la mateixa manera, La Unió assenyala que els comerciants es van abastir en les primeres setmanes de campanya i ara es comencen a observar ja en el camp intents especulatiu per part dels comerciants cap als agricultors sota la pressió de vendre la fruita "a comercialitzar", és a dir adquirir-la sense un preu marcat per endavant i al que finalment resulta.

La Unió assenyala que no és lògica aquesta situació perquè hi ha un milió menys de tones de producció a la Comunitat Valenciana, i a més, no té reflex amb el bon comportament dels mercats exteriors on es paguen bons preus pels nostres cítrics.

La Unió afirma també que la paràlisi en el camp contrasta amb l'actitud manifestada d'una banda important del sector comercial i de les Administracions Públiques (Govern central i Generalitat), qui pretenen d'una vegada per sempre fixar un preu en el camp i s'han dedicat al llarg de les últimes setmanes a llançar les seves propostes en aquest sentit. D'una banda, el Ministeri d'Agricultura vol engegar ja una llotja de preus amb el suport de la pròpia Conselleria d'Agricultura per donar transparència al mercat citrícola amb cotitzacions setmanals. La pròpia consellera d'Agricultura, en la seva compareixença davant els Corts, ha dit que vol implantar un model de compravenda en el camp, amb un preu de referència al que s'adhereixin les parts i garanteixin el llindar de rendibilitat de les produccions. Pel que fa al

sector comercial, la cooperativa de segon grau ANECOOP ha anunciat públicament l'engegada d'un pla de Cítrics "Rendibles" per a lluitar per un preu digne per als cítrics que permeti als agricultors obtenir una rendibilitat que no han tingut en els últims anys. Finalment, la central de vendes de nova creació, CEVEN, ha engegat la iniciativa de publicar periòdicament un índex de preu de referència amb el nom de Euriprec i que marcarà les transaccions d'aquesta entitat, augurant un benefici per als agricultors.

Joan Brusca, Secretari General de La Unió, afirma que "donem la benvinguda a totes aquelles propostes perquè els citricultors valencians obtinguin un preu fix i digne per la venda de la seva fruita però vam demanar no es quedin en meres declaracions d'intencions de cara a la galeria. La prova és que en aquests moments no es compleixen majoritàriament i la paràlisi és la nota dominant en compres i preus".

15 ANYS DE DONES LLAURADORES

text NATÀLIA SANZ

15 anys juntes, reunint-se per a parlar del seu treball en el camp, de les seues inquietuds, de la seua forma de veure la vida. L'associació de la dona llauradora de Benicarló, ha inaugurat un curs especial: enguany, estan de celebració. Un grup de dones va decidir fa quinze anys fundar l'associació. Des de llavors, l'entitat no ha fet sinó créixer i avui dia, és una de les més nombroses de Benicarló. "Som mil sòcies censades, però 750 són les quals participem en les activitats que s'organitzen al llarg del curs", puntualitza la presidenta, Pepita Compte. Moltes d'elles, ja tenen preparades les maletes, perquè en breu, partiran de viatge a Portugal. Unes altres, esperaran a la fi d'aquest mes per a començar els nombrosos cursos que any rere any s'organitzen, i que solen tenir gran acollida. Automaquillaje, tall i confecció

o els recentment oferits de tai-chi i 'meneitos', són alguns d'ells.

Dimarts passat a la vesprada, es realitzava l'acte oficial d'inauguració del curs. En els baixos de la Càmera Agrària, les sòcies es van reunir per a conèixer l'avanç de les activitats que es preparen amb motiu de l'aniversari. La junta, va avançar que s'està estudiant la possibilitat d'organitzar una representació teatral. L'acte va contar amb la presència de la dama de l'entitat i el regidor d'Agricultura, que va animar a totes a seguir treballant. Un animat berenar servia per a posar el punt i final a l'inici dels actes de l'aniversari de les dones agricultores. Diu el mantra budista nombre quinze que si m'ho crec, acabarà sent veritat. Les dones llauradores de Benicarló, així ho degueren de pensar fa quinze anys. I avui, és veritat.

Benicarló no pagarà els endarreriments a les treballadores del Geriàtric que fins i tot van arribar a manifestar-se

text JORDI MAURA

Els treballadors acudirán ara individualment a reclamar el que se'ls deu per la no aplicació de les taules salarials dels convenis vigents

L'Ajuntament de Benicarló ha presentat una proposta al Comitè d'Empresa de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (OACSE) que tira pel terra les expectatives dels treballadors d'aquesta àrea que es van mobilitzar en els mesos previs a les eleccions. Sara Vallés, regidora de Benestar Social, ha explicat que ella es mostra disposada a "negociar un conveni únic amb efectes des de gener del 2.007", sense assumir els endarreriments econòmics que els treballadors reclamen amb anterioritat a aquesta data. Vallés assegurava que "no podem assumir els d'anys anteriors", que, segons va recordar, es reclamen per part del comitè des del 2.005. La regidora detallava que dimecres passat, es va presentar al comitè aquesta proposta, per a contrarestar-la els treballadors havien intentat negociar amb el consistori i se li reclamava el pagament dels endarreriments econòmics que asseguraven se'ls devien.

Els sindicats de treballadors han anunciat que els afectats acudirán ara individualment a reclamar el que se'ls deu per la no aplicació de les taules salarials dels convenis vigents. El Consistori anterior (PSPV-Bloc) es va veure en el dilema d'haver de negociar aquests endarreriments o deixar oberta la via administrativa judicial, que és la que finalment ha preferit el PP davant la negativa o impossibilitat de pressupostar aquests endarreriments que ascendeixen a 235.720,96 euros que haurien de pagar-se amb efectes retroactius segons van demanar els sindicats recentment.

Vallés es va expressar així de clar durant l'acte inaugural de la nova cuina del centre geriàtric, que ha estat totalment renovada. Amb un cost de 37.000 euros, les obres i el mobiliari han estat íntegrament sufragades per la multinacional americana IFF-Benicarló S. A., amb seu a la ciutat. Encara que el primer conveni que es va signar amb l'empresa ascendia a 24.000 euros, l'equip de govern actual va assolir que finalment cobrissin tots els costos. La nova cuina del centre està adaptada per a grans comunitats, i ha obligat els treballadors a realitzar un curset per aprendre el seu maneig. Està realitzada íntegrament en acer inoxidable, compta amb cambres apropiades per guardar productes alimenticis i garantir la seva frescor. A més, s'ha ampliat, al transformar una sala annexa en magatzem. Els usuaris del centre, gaudeixen des d'ahir de totes les comoditats de la nova cuina. Però la renovació d'aquest espai no és l'únic en el que està immers en aquests moments el geriàtric. Les necessàries obres d'ampliació, estan en aquests moments paralitzades.

L'empresa adjudicatària de la seva realització, s'ha retardat en les dates i ara el consistori està resolent el contracte al mateix temps que ha redactat un nou projecte. L'objectiu és que els treballs es puguin adjudicar a altra empresa i es porten a terme en el menor termini de temps possible. El projecte ha estat remès a la conselleria i quan es resolga, el consistori procedirà a realitzar una nova adjudicació. La regidora de Benestar Social s'ha mostrat disposada a "seguir demanant col·laboració a les empreses de la ciutat per seguir millorant el centre". Així, ha recordat que l'organisme autònom compta amb tres centres "però el geriàtric és el més necessitat perquè és el més antic de tots". Les instal·lacions van obrir les seves portes en la dècada dels anys 50. Chelo Sánchis, directora del centre, va sol·licitar ajuda per a canviar el mobiliari del menjador, que és gairebé de la mateixa data de fundació de les instal·lacions.

L'última modificació pressupostària realitzada en el ple del mes d'agost, servirà per a renovar part de les instal·lacions. El canvi de la caldera, descalcificadors, acumuladors i l'adquisició d'un nou ascensor, estan entre les prioritats del consistori.

ESCLAUS DEL COTXE

El passat 22 de setembre es celebrà el "Dia Europeu Sense Cotxe", dins de la "Setmana Europea de la Mobilitat" amb el lema "Carrers per tothom". Unes 1846 ciutats europees han realitzat activitats de sensibilització per una mobilitat més sostenible i han implementat almenys una mesura permanent. I a Benicarló ni ens hem assabentat! Sembla que per l'actual govern municipal i per gran part de la població el cotxe privat és el mitjà de transport per excel·lència.

Aquets "dies de..." sovint només són una excusa pel lluïment dels polítics però també serveixen per reflexionar sobre el tema a partir d'informes específics que es publiquen. El Ministeri de Medi Ambient) presentà l'informe anual de l'Observatori de la Mobilitat Urbana (OMU). Assenyala que el trànsit és responsable del 75% de les emissions de diòxid de carboni –gas d'efecte hivernacle- i del 80% del soroll urbans. El vehicle privat continua sent el sistema de transport majoritari a les ciutats. El missatge de l'informe és clar: l'augment de l'espai viari o altres infraestructures pels automòbils privats no són la resposta als problemes de transport de les ciutats.

Des de l'any 2000, es celebra cada 22 de setembre el Dia Europeu Sense Cotxe i a partir de 2002 s'instaurà la Setmana de la Mobilitat Europea. El nombre de ciutats participants s'ha anat incrementant, si ha 2000 n'eren 848, enguany n'han segut 1846. A l'estat n'han participat 243 (2007) amb un 31% d'elles catalanes i un 30% basques. Els lemes d'aquestes diades han segut, entre altres, "La ciutat sense el meu cotxe", "La ciutat, pels ciutadans", "Tu controla el canvi climàtic. Ves caminant, en bici, en bus. Comparteix el cotxe. Canvia!"...

S'han assolit algun dels objectius? Actualment, hom té clar que el cotxe privat no és la solució per la mobilitat urbana. Moltes ciutats europees han tret, en gran mesura, els automòbils privats dels seus centres on són majoritaris els vianants, les bicicletes i els transports públics. Tanmateix, no és aquesta la tendència de les ciutats valencianes. Com a dada, si a 2001 18 municipis valencians participaren en el Dia Europeu Sense Cotxes, a 2007 n'han segut 11. De les comarques de Castelló, inicialment n'eren 4, ara sols resta Vila-real.

Fem una mica d'història sobre la mobilitat de Benicarló. En uns 20 anys, s'ha duplicat la població, ara en som més de 25000. S'ha passat d'un nucli urbà relativament compacte ha tenir desorganitzades àrees residencials al nord o al sud del casc urbà. El polígon industrial o el centre comercial i d'oci també han incrementat la necessitat de mobilitat al disminuir l'accessibilitat. Segons dades de la Cambra de Comerç de Castelló, el nombre de turismes per mil habitants ha passat de 212,6 ‰ en 1986, a 455,2 ‰ en 2005: ha augmentat un ritme més de dues vegades superior al de la població. Actualment, estarem fregant les

dues persones per cada turisme. Hi som per sota de la mitjana valenciana (465,6 ‰) però per sobre de l'estatal (453 ‰).

A l'abril de 2003, el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) presentà l'informe "Estudi de Mobilitat i Aparcament del Municipi de Benicarló". S'afirma que la causa última dels problemes de mobilitat urbana es deuen a un ús abusiu del cotxe privat. Un 75% de benicarlondos declara que empren el cotxe per desplaçaments que van o venen a la ciutat. Es recomana la concentració del trànsit pels carrers més preparats, la implantació dels sentits únics i la construcció de rotondes. També l'ampliació de voreres, la creació d'una

línia urbana d'autobusos i una xarxa de carrils-bici.

Anteriorment, diversos consistoris ja havien dut a terme accions per reduir la circulació de cotxes pel centre urbà: l'ORA, zona de vianants a la Volta o ampliació de voreres als carrers Ferreres Bretó i Passeig Marítim, mesures criticades per l'eliminació de places d'aparcament. Els governs municipals de 2003 a 2007 han implementat algunes de les recomanacions del RACC: canvis de direccions i sentits únics a determinats carrers, pàrquings en bateria, rotondes... S'ha reubicat del "mercadet del dimecres" i creat noves zones de vianants.

Els darrers regidors de medi ambient han proposat noves mesures de sensibilització com la commemoració del Dia Europeu sense Cotxe o unes Jornades sobre la Mobilitat, un sistema per compartir cotxe i, l'establiment d'un autobús al polígon Collet. Cap d'elles ha tingut massa èxit, possiblement les mesures anaven massa per davant de la majoria d'una població esclava del cotxe.

El nou consistori popular ho té clar, que tothom es vulgui moure's en cotxe és d'allò més natural i cal facilitar-ho. Recollint les reivindicacions dels comerciants, es volen augmentar el nombre de places d'aparcament amb un pàrquing subterrani a la Unitat d'Actuació Urbanística UA-19 (A. Méndez Núñez) i queden per concretar els del Mercat Central i de la Fundació Compte Fibla. Pot passar com a Castelló, molts pàrquings centrals que condemnen el centre urbà a la circulació dels vehicles usuaris dels mateixos. Una mesura molt discutible ha segut l'eliminació les autobusos del polígon per manca d'ús i cost econòmic. Sols ha funcionat uns quatre mesos, alguns d'estiu, sense donar oportunitat a que es conegués el servei. I si era pels diners es podria haver posat un microbús o sol·licitar una ajuda específica econòmica de l'Agència Valenciana d'Energia (Resolució de 5 de juny de 2007) que hagués sufragat el 60% del cost econòmic.

Unes percepcions distorsionades per la publicitat o per una equivocada idea de progrés fan que part de la població sigui esclava "mental" del cotxe. Totalment a contracorrent de per on va Europa.

Pere Bausà

El PSPV critica que el PP de Benicarló resuciti el PHN per a atacar al govern central

text JORDI MAURA foto JESÚS MAESTRO

Escuder recorda que el PHN posava en escac l'aigua subterrània dels aqüífers del Maestrat. Una invitació recorda als edils que han d'anar vestits amb vestits foscs en els actes del dia del patró de la Policia Local

El PSPV de Benicarló proposarà una moció alternativa a la que el PP presentarà en el Ple de dijous de suport al Pla Hidrològic Nacional i al transvasament de les aigües de l'Ebre. El portaveu socialista, Enric Escuder, va criticar el "seguidismo" que al seu judici fa el PP local de la campanya preelectoral del partit de Rajoy de crítiques a l'Estat. Per a Escuder "amb aquesta actitud fan seva una moció amb afirmacions que no compten amb l'aval científic, tècnic ni legal, que ja va ser rebutjat per la Unió Europea al desaconsellar-se els transvasaments pel seu impacte ambiental".

A més per al PSPV es demostra la falta d'unitat del PP en aquest tema, una cosa que obertament no comparteixen els representants dels conservadors de Catalunya, Cantàbria i Aragó. L'exalcalde recorda que el contingut del PHN preveia fins i tot l'ús i extracció de les aigües subterrànies del Maestrat per endur-se-les a altres llocs i l'extracció de l'Ebre afectaria d'una manera dràstica la qualitat de l'aigua de la plana de Vinaròs, Benicarló i Peníscola. "És una autèntica *animalada*, només pensada per creixements urbanístics que les confederació hidrològiques consideren insostenibles i no per als llauradors", va abundar. En aquest sentit va

"Col·legi número 4"

text NATÀLIA SANZ

La comissió d'exalumnes del Col·legi Marquès de Benicarló, ha presentat una instància en el consistori sol·licitant que el nou centre educatiu de la ciutat, duga el nom de la mestra Carmen Segura Martí. La nova escola es coneix de moment com "Col·legi número 4", atenent el seu caràcter provisional en aules prefabricades situades en el pati del Casal Municipal. Les alumnes, recorden en el seu escrit que els col·legis de Benicarló "són coneguts pel nom d'un mestre significatiu en una època determinada dins de l'ensenyament local, que li dona dignitat i titularitat al centre i ens recorda part de la història educativa del nostre poble". La comissió d'exalumnes reconeix que el

postular el seu suport pel programa Aigualeix que busca "aigua per a" sempre a partir de l'aigua del mar com recurs gairebé inesgotable.

"Modelitos"

El dissabte es va inaugurar la comissaria de la Policia Local després d'anys de demandes i reivindicacions del cos. Els nous locals estan situats en el carrer Doctor Fleming. El Consistori ha enviat una invitació en la que exigeix etiqueta als edils. Fins i tot remarca que els "modelitos" han de ser pantalons-jaqueta fosc per a ells i pantalons-jaqueta o faldilla-jaqueta per a elles. Mai abans s'havia fet res així per al festeig dels patrons, els sants custodis. Algun regidor s'ha mostrat molest ja que entenen que amb aquest preu es posa en dubte el criteri i bon gust vestint dels regidors i regidores.

treball de la major part dels mestres que han exercit la seua labor a Benicarló els fa mereixedors d'aquest honor, però puntualitzen que Carmen Segura és una de les educadores que "ha representat una època concreta de la nostra història recent".

La mestra, va exercir la seua labor docent en la ciutat de 1932 a 1.974 i "per tots és coneguda la dedicació i el sistema pedagògic utilitzat per donya Carmen, del que som beneficiàries moltes de les dones que avui dia conformem el col·lectiu de la societat de Benicarló". A més, la instància posa l'accent que tots els col·legis de la ciutat duen el nom d'un mestre baró i "potser siga el moment adequat de ressaltar el treball d'una dona, tenint en compte les grans qualitats pedagògiques que tenia Na Carmen".

PUBLICITAT: 964 47 56 98
laveudebenicarló

més tafaners...

DÈRIA INAUGURAL

Com va ser el dissabte d'atragat per als tafaners! Un es va colar a la inauguració oficial de la nova seu de la policia municipal. Diu que ni un retret a l'anterior equip de govern, ni una mala paraula. Però no havíem quedat que Escuder i companyia havien fet molt mal fet de llogar aqueixos baixos? Ara, pel que es veu, si es tracta d'inaugurar...

AUTOESTIMA

Si l'acte de dissabte passat va aprofitar per a pujar-los l'autoestima a tots els encarregats de protegir-nos contra les calamitats que ens amenacen, benvingut siga. Però també pensa un tafaner que si a tots aquests homes i dones d'uniforme els ha d'augmentar la moral amb numerets tan, tan... (com diríem per no dir "ridículs") estem ben posats. Per sort, comenta un altre tafaner, no tots estaven eufòrics amb la parada i hi va haver qui hi va anar "por imperativo legal".

WANTED RENTAPLATS

Als tafaners ens ha arribat una petició d'ajuda molt peculiar. Sembla que en el trasllat del material de l'antic col·legi Rodenas, al nou dels barracons, va haver-hi una mena d'abducció i ... el rentaplats industrial que hi havia a la cuina d'aquest col·legi va sortir però no va aplegar enlloc. Va desaparèixer. Si senyors, no ens ho inventem, no sé sap com però el vell rentaplats que tants de plats, cassoles, gots i tota mena d'estris de cuina va netejar durant la seua vida útil al col·legi vell, va desaparèixer, sense deixar rastre.

Així que, coneguda la nostra eficiència per trobar tot allò que ningú gosa trobar hem fet nostra aquesta petició i l'hem passada al nostre servei d'Informació i recerca perquè li fiqui remei.

Tot i així, segons hem pogut esbrinar i, per si la recerca resulta infructuosa, el personal encarregat n'ha comprat un de novet, de trinca. L'encarregada de netejar els plats havia avisat que si no en portaven un abans de començar el servei de menjador faria vaga de mans. I és que a la brigada municipal sembla que passen coses estranyes.

De tota manera, per si de cas, nosaltres cursarem la petició a la policia, que tan dignament va desfilar la passada setmana amb tot el seu personal i estris, donant a entendre quan ben dotats estan, perquè ens ajuden. Confiem.

ONZE MÉS

Primer som de Benicarló, després del Partit Popular. Per això, el regidor Cuenca i els onze més, aprofitant que l'Ebre passa per Traiguera, pidolen solidàriament el transvasament del riu cap a Múrcia i Alacant. 'Sempre és un bon moment per a la solidaritat interregional' – encerten a pensar els onze més. Els opositors, primer membres dels seus partits i després benicarlondos, naturalment s'oposen a la moció i accedeixen a un debat anticipadament perdut. El regidor Cuenca l'ha preparat minuciosament a l'estructures del partit. Raona científicament i refuta esplèndidament amb el propi argument i el dels onze incondicionals més. Els regidors de l'oposició, malauradament, cacen mosques i busquen caragols. Magistralment, el regidor Cuenca també guarda un as sota la màniga que només descobrirà per a concloure el debat de

forma enginyosa. Perdó, enginyosament. El regidor Cuenca, quan era l'estudiant Cuenca, féu el treball de final de carrera sobre hidrogeologia (o quelcom semblant). Triomfalment, davant l'admiració dels onze més, tanca el debat i afirma: 'alguna cosa, necessàriament, he de saber del tema'.

Tolito

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

PARADA. I CARMEN SEVILLA I "CINE DE BARRIO"

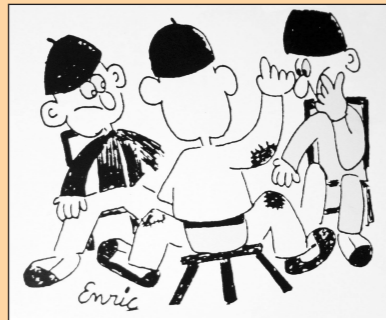
Més d'un tafaner queferós va assistir amb emoció a la parada de municipals, guàrdies civils, membres de protecció civil i etcètera que amb motiu de la festivitat de sant Gabriel Arcàngel va tindre lloc dissabte passat a la plaça de Sant Bartomeu de la nostra ciutat. Uns tafaners opinen que l'escena s'haguera pogut aprofitar per escriure un bon guió per al senyor Berlanga. Uns altres, en canvi, es decanten per pensar que n'haguera tret més suc la família Ozores.

GLOBALITZACIÓ

Seguim amb la parada. Hi ha qui va veure un estil americà en tota l'organització de l'acte. Parlaments abrandats des de faristols, banda de música, marcial passada de revista, banderes... En fi, que l'alcalde Marcelino té una certa debilitat per l'american way of live que es diu. Primer el Burguer King, ara la parada...

L'ÚLTIMA PARAULA

Reflexió. Quan sa majestat el rei assisteix a un acte, l'últim parlament és el d'ell. Als mítings polítics, l'últim a parlar és sempre el primer espasa. Per què a les rodes de premsa que fan l'alcalde i el regidor d'urbanisme l'última paraula sempre es queda abans de Guadalajara? Per què a la parada de dissabte passat l'encarregat de cloure l'acte va ser el senyor Soriano? Algú s'ho hauria de fer mirar.

VALENCIA

Com a les verbenes. La parada en qüestió es va acabar amb la interpretació per part de la banda de música del pas doble "Valencia", del mestre Padilla. Si la cosa ha de millorar, des d'ací proposem que per a properes edicions es busque també la coral per posar-hi encara més emotivitat. Segur que al personal se li posaria la pell de gallina en aquell famós passatge que diu allò de "tus hembras ponen alma y ponen vida en un beso de pasión", xan, tan ta xan.

VALENCIÀ

L'única cosa que va tindre a vore amb la nostra comunitat autònoma (no, no direm país, que se'ns tirtaran al coll) dissabte passat va ser precisament la composició

festiva de José Padilla. Ah, sí, i la blavera que al viento onejava al costat de l'ensenyà pàtria per antonomàsia i d'un drap blau amb estrelletes que no sap ningú què simbolitza. La resta... ah, la resta!, la resta l'Espanya més profunda amb aquell castellà amb aquell accent tan característic dels qui no estan acostumats a usar-lo... Ens encanta parlar castellà, no podem fer-hi més. I que se'n riga qui vulga, que dimonis!

MÉS DE MIL CINCENTS DUROS

Els tafaners en general no ens hem acabat d'acostumar a això de comptar amb euros. Ens han explicat que acabada la cerimònia d'aquesta ja entranyable i tradicional celebració de l'arcàngel van anar tots a dinar a un conegut restaurant local. Ens van dir que els acompanyants havien de pagar cinquanta euros pel tiberi i que de les despeses dels protagonistes de l'esdeveniment se'n feia càrrec algú. De ser veritat, suposem. Més de mil cinc-cents duros són molts diners, no?

ATENCIÓ, PREGUNTA

El dia del patró de la resta de funcionaris municipals es faran també dinars de més més de mil cinc-cents duros? Però no havíem quedat que s'havien trobat la caixa plena de teranyines?

ATENCIÓ, PREGUNTA UNA ALTRA VEGADA

Per què no van anar al dinar els representants de l'oposició?

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Estic completament d'acord, i que ningú s'ho agarre com a precedent, amb el contingut de l'editorial. La famosa plaça de la sacrosanta i intocable Constitució s'acabarà perpetuant com a vergonya local per sempre més. No li hem de pegar més voltes. Aquest desgraciat espai, com la casa dels dallonses, ha esdevingut un dels principals emblemes del paisatge urbà benicarló, representa la nostra manera de ser i de concebre el món, la nostra idiosincràsia. Si la torre Benicarló —perdó per l'eufemisme— pot considerar-se un monumental símbol fàl·lic, com que algú va dir ací estic jo i amb aquesta trempera eterna que no la supera ni Nacho Vidal us sotmetré a tots; la plaça de la sacrosanta i intocable Constitució és, i disculpe'm senyora Garcia, un cul, un cul cagat, brut, clavillat i amb seu forat i tot. I que cadascú interprete això com vulga. Personalment, sóc conscient que m'urgeix una visita per psicoanalitzar-me i si el meu cervell caiguera en mans d'un Freud qualsevol segur que li posaria el meu nom a qualsevol estrany complex. Ja m'ho miraré, ja.

Abundo en el tema. Em sembla una vergonya, una exhibició de cinisme, un repte per comprovar fins on se'ns pot obrir l'esfínter anal, un insult en general que el PP diga que té il·lusió per remodelar la plaça o el que allò siga. Perquè, veiem, qui eren els responsables polítics quan es va perpretar a Benicarló tan horrosos urbanicidi? Igual estic equivocat i si ho estic demano disculpes, però posaria la mà al foc per recordar que teníem d'alcalde l'admirat Jaime Mundo. I aquests

que ara manen, reneguen de la ingent tasca d'aquest irrepetible polític benicarló? Trobo que no està bé, però que gens bé, renegar de l'herència més emblemàtica dels directes predecessors. Quins desenganys, veritat, senyora Garcia?

M'estic enrotllant massa amb aquest tema, però és que em posa realment del fetge. Penso que els polítics en alguns casos les mamen massa dolces. Si quan es presenten a una llista electoral ens digueren als votants: miren, si les coses no em surten com espero i a vostés no els costa cap dur, plegaré i me n'aniré cap a casa; però si les coses van mal dades i per culpa de la meua negligència i deixadesa l'administració, tots vostés, surten perjudicats econòmicament no es preocupen que ja ho posaré jo de la meua butxaca. Clar, no ho dirà ningú això, però parar la mà quan s'acaba el mes ho sap fer el més sepiot. És molt bonic, per exemple, consentir que es trenquen les baranes d'acer inoxidable del port i no donar cap explicació a ningú (els d'ara i els d'abans, compte) i que pague la casa gran. També deu ser bonic no mostrar excessiva preocupació perquè l'ajuntament que et paga deixe d'ingressar cent milions de pessetes i no haver ni de maular.

Va, matem-ho tot, senyora Garcia i anem al tall. Sí, sí, al tall. Al tall de la regata del serení de la fotografia que il·lustra l'assenyada pàgina de Robespierre. Però què els ha passat ací? Què ens ha passat a tots? És possible que el

doctor Climent ens haja encomanat alguna malaltia escatològica? El nostre tallador de caps oficial, ensenyant-nos cesos i Tolito un pot d'excrements. En quin ambient vivim, Déu meu!

M'ha agradat molt l'article de Joan Heras, ben documentat, emotiu fins i tot. He pensat, veja quin tonteria, que per exemple a Benicarló hi ha carrers dedicats a grans homes que han fet molt per la Humanitat o per la nostra cultura com és ara el cas de l'escriptor Benavente o el conqueridor Pizarro. I que no seria més bonic circular per vies com ara el carrer del doctor Coll o Fleming o Severo Ochoa o, per què no, Louis Braille que no per Hernán Cortés o Pius XII? Som, ja li ho he dit abans, així.

Impagable Igual a Figueres. Ja ha arribat la tardor.

Com sempre, he acabat esglaiat després de l'atenta lectura de la col·laboració de Pere Bausà. M'entren ganes de fugir, però no sé on. Quin drama més gran. Mentre m'ho penso, amagaré el cap sota l'ala.

Marc Antoni Adell, pel broc gros. Valent, valent.

Graciosos els tafaners i els sis-cents al pàrquing d'Altamira.

Escandaloses les xifres dels barracons. I com si ploquera, sap?

Enhorabona a Ramon i a Isabel. I a les pintores de l'IVADIS. I a la velleta que s'ha fet sòcia de la música.

Diumenge no em vull perdre "el sorteig a càrrec de la Cofradia de Ntra Señora la Virgen del Rosario". Duré solt, ho prometo.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

M'encanta l'internostrum. Hi ha ara un diari a Castelló que es diu Llevant?

La desídia pel patrimoni cultural de Benicarló

Després de dues dècades d'incoar-se l'expedient, que ha de protegir legalment el patrimoni de Benicarló, el consell ha aprovat la declaració de Bé d'Interès Cultural per a l'antic convent de San Francesc, la Casa del Marquès de Benicarló i el conjunt històric-artístic del carrer de Sant Joaquim. Això no deixa de ser una bona notícia. I entre altres coses significa que aquests edificis no es podran enderrocar i que qualsevol actuació haurà de comptar amb el permís de la Generalitat Valenciana.

Tanmateix hi ha encara una cosa imperdonable.

L'Ajuntament de Benicarló, a hores d'ara, encara no ha redactat el catàleg de béns culturals del municipi, tal com exigeix la Llei de Patrimoni Cultural València, que ha de servir per identificar quines construccions o béns cal protegir i que formen part del nostre patrimoni que cal preservar, restaurar i promocionar.

Així, de passada, hi ha moltes construccions de Benicarló que pel seu interès singular caldria que foren declarades Bé d'Interès Cultural (BIC), com ara la casa de Fontcuberta, La casa de Baronesa, El Magatzem del Port (l'únic que queda dret),

604

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

l'antiga Presó, l'antic Ajuntament (amb arcada i finestres gòtiques), la casa dels Pinyana, la Casa dels Bosch (modernista), i arbitrar un pla especial per al conjunt de cases que inclouen la volta al mur (Ciutat Vella), així com els ravals de llauradors (extramurs). Com també algunes construccions rurals: les darreres sènies, les casetes de volta, la bassa del Marquès (una autèntica meravella), les arquitectures de pedra seca, la caseta del Moro, etc. O altres béns com ara l'excel·lent biblioteca del Marquès de Benicarló, deixada de la mà de Déu.

Després de la desídia ignominiosa i secular

dels regidors de cultura i corporacions anteriors pel patrimoni de Benicarló, una notícia així hauria de servir per activar l'inventari de Béns Culturals de la ciutat, per tal que no tinga el destí que han tingut la Casa del Far, la casa dels Creixell, les casetes de Volta del Marquès, el jardí de la fàbrica de Fontcuberta, per esmentar-ne només unes poques.

Esperem que la regidora de cultura, i aquesta corporació, prenga bona nota del que representa aquesta declaració i comencen a fer alguna cosa de profit.

Carxofa: Pera tots els que formen part del Centre Ocupacional Ivadis de Benicarló. Gràcies al seu esforç els alumnes i les alumnes de Benicarló van aconseguir uns merescuts Accèssits i una Menció d'Honor en el III Certamen de Pintura IVADIS per a persones amb discapacitat celebrat a Alzira. És mereixen aquesta carxofa i moltes més per les ganes que li fiquen cada dia a la seua vida.

Panissola: per a l'alcalde i regidora de cultura responsables de la Universitat Popular. S'ofereixen cursos de valencià i de castellà. Perfecte! Però dels cursos de valencià no en hi ha cap per a estrangers. Als estrangers, l'ajuntament de Benicarló, només vol ensenyar-los el castellà. La llengua important. El valencià és per a estar per casa i per a algun no valencianoparlant mig penjat. Ah, en valencià, a més de parlar-lo a casa, també podem fer algun verset fallero.

El còmic

Per Xavi Burriel

Plaça de la reparació

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanys

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.